

Medundertegnede N. Winther kan ikke tiltræde Lovudkastet, ligesom jeg heller ikke kan indsee, at der paa en tilfredsstillende Maade raades Bod paa Udcastets Uhenftigmæssighed ved den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Forandring, hvorved Loven gives en provisorisk Charakter. Vel kan det ikke negtes, at Antallet af de ved den vestindiske Overret i de senere Aar behandlede Sager er aftaget meget betydeligt og at altsaa Beløbet af Retsgebyrerne langtsaa kan opveie de med denne Institution forbundne Omkostninger. Men det forekommer mig at være misligt og at kunne lede til meget farlige Conseqventer, saafremt man stiller det finantstille Hensyn i Spidsen, naar der er Tale om en Institution, paa hvis henftigmæssige Organisation Borgernes timelige Bæe og Vel ofte beroer. Og har man ene Rets sikkerheden for Die, da er det for-

meentlig indlysende, at en Overdomstol, der beklædes af en eneste Dommer, er saa langtsaa fra at være betryggende, at den efter min Mening endog er aldeles interftigende. Den foreslaaede Omorganisation er desuden i den Grad afvigende fra hvad der gælder i Moderlandet, at den let kan give Befolkningen i Vestindien Anledning til at sige, at den bliver stedmoderligt behandlet; men dertil bør man vel neppe give den blot Skin af Grund. Naar der fremdeles sees hen til, at en Hovedforandring i hele vor Retsorganisation maa være nær forestaaende, og at denne uomtvistelig bør komme Colonierne tilgode, forekommer det mig, at den i Udcastet foreslaaede Forandring ingenlunde er paatrængende, men tvertimod ubetimelig. Jeg kan derfor ikke andet end foreslaae, at Udcastet forkastes.

Alberti.

H. Hage.

P. Hansen.

E. C. Larsen,

D. Müller,

Formand og Dedsfører.

Secretair.

N. Winther.